

2. Doplň do slov chybějící písmena. Hledej slova protikladná a spoj je – návnadu a rybku. Podtrhni slovesa červeně ✨, podstatná jména modře ✨, přídavná jména zeleně ✨.

slaný

nechápavý

hladový

vlá__ce

s__tý

černý

sla__ký

vlasatý

brz__

špatně

č__stota

teplo

le__ký

tě__ký

poddaný

v__soký

b__lý

skromnost

z__ma

šetřit

pl__tvat

v__borně

šp__na

m__stní

l__sý

m__nus

pozdě

ní__ký

um__tý

b__strý

p__cha

cizí

nečistý

plus

* Šimpanz Hurvínek

(Podle knihy Z. Veselovského, J. Volfa, J. Felixe, *Všední den v pražské ZOO.*)

Úkol: V některých větách jsou navíc slova, která tam nepatří. Označ je a pak je vypiš.

V srpnu 1952 koupila pražská ZOO malého šimpanze Hurvínka a o něco později i jeho družku Máničku. Ta však brzy zahynula, a tak dostal Hurvínek novou kamarádku, Helenku. Oba šimpanzi, Hurvínek a Helenka, dokonce zlobit i filmovali. Zvláště Hurvínek vynikal hereckým „nadáním“. Když pro Hurvínka přijelo osobní auto filmařů, přicházel do něj šimpanz vždy sám, vztyčený, trochu klátivou chůzí. Pod paží si nesl složenou přikrývku. Rozložil ji na zadní sedadlo a sedl si na ni, aby ho nezašpinil. To jako ho ovšem naučil jeho chovatel.

Ve filmovém ateliéru podával každému způsobně ruku, hercům, kameramanům i režisérovi, ale nikdy nestiskl, aby to nebolelo. Záběry s Hurvínkem se vždy povedly na první pokus, šimpanz přesně prováděl to, co na něm filmaři opice požadovali. Seděl způsobně za stolem na židli, naléval si z láhve skleničku moštu a vůbec mu nevadily rozsvícené reflektory a vrčící kamera.

A co teprve tropili šimpanzi za taškařice při svých útěcích! Jednou, to ještě měly jejich klece jen silné drátěné pletivo, šimpanzi dráty překroutili, rozpletli a byli venku! Vesele pobíhali pod klecemi i po chodnicích pro návštěvníky. Ale nezůstalo jen při tom. Hurvínek otevřel dvířka opicím malpám a ty vzápětí také vyběhly do pavilónu. Jakmile však vylezly na klece, oba šimpanzi je honili, chytali za nohy a házeli si s nimi jako s míčem. Malpy vřeštěly a přivolaly tak ošetřovatele, kteří měli co dělat, aby oba viníky chytili. Malpy zahnali zpět do klece, šimpanze však museli dočasně umístit do obrovské zamřížované bedny.

To by však nesměl být Hurvínek, aby po krátké době zase něco nevyzkoušel. Tak dlouho podebíral prsty zástrčku u dvířek bedny, až se mu ji povedlo nadzvednout. Pak ji vykroutil a odhodil na děti zem. Hravě nadzvedl padací dvířka, jak to viděl dělat ošetřovatele, který je krmil. Vzniklým otvorem vyběhla ven Helenka, podržela padací dvířka zvenku, aby mohl proklouznout i Hurvínek.

A oba šimpanzi si opět mohli zařádit! Hurvínek zpozoroval, že v chodbě stojí na žebříku zedník a opravuje prasklé stěny. Muž si svého okolí nevšímal a nahazoval stěnu maltou. Vtom někdo zalomcoval žebříkem. Zedník pořádně zalátěril a podíval se dolů. Úlekem určitě mu vypadla zednická lžice z ruky. Žebříku se drželo hrozitánské zvíře a cenilo na něj obrovské tesáky. Muž nemohl vědět, že Hurvínek tak projevuje lidem svoji náklonnost. Vůbec se nerozmýšlel! Skočil rovnou ze žebříku do prázdného výběhu opic a honem za sebou přirazil dveře.

Po chvíli zoufalého volání přiběhl ošetřovatel a nebohého muže nedovedou vysvobodil. Však byl již nejvyšší čas chytit šimpanze. Hurvínek s Helenkou se totiž mezitím zmocnili zednického náčiní a plácali maltu do klecí i na zem. Byla to zase pěkná honička, než ošetřovatelé oba rozpustilé šimpanze chytili.